A°. 1838. N°. 49.

DONDERDAG DEN 21sten JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 19 Junij 1838.*

(2319) Alzoo H. A. BUHK, als Gemagtigde van JAN NOORDBERG, Eigenaar der Plantadje *la Mastrouge*, zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad-interim* heeft geadresseerd, met verzoek om den Slaaf *JULICH*, van gemelde Plantadje af- en op den privé-naam van JAN NOORDBERG voornoemd, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alzoveel hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad-interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

Den 17den dezer, de N:d. Am. Brik *Canbrean*, Kapt. B. G. Stanwood, van Boston, hebbende 27 dagen reis.

Den 19den, Harer Britannische Majesteit Korvet *SATELLITE*, onder bevel van den Heer Kapitein ROBB, met eene bepaalde Commissie belast.

UITGEKLAARD.

Den 14den, het Schip *de jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes, naar Amsterdam; lading; 557 vaten Suiker.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 2den Mei 1838.)

BELGIE.

BRUSSEL, 29 *April*

Bij den aanvang van de zitting der gedeputeerden van gisteren, heeft de heer Metz aan de kamer der vertegenwoordigers eenen brief voorgelezen, waarin berigt werd gegeven, dat in het dorp Strassen, op een uur afstands van Luxemburg, de bevolking dier gemeente, ter gelegenheid der benoeming van haren nieuwen burgemeester, eenen vrijheids-boom, met de Belgische driekleur-vlag in top, had geplant; dat daarop een bataljon Pruisen (volgens den brief 1000 man met voor- en achterhoede, en zende het dorp op ½ uur afstands geheel omsingeld en ieder soldaat met 10 scherpe patronen voorzien zijn geworden) gekomen was, en, bij afwezigheid van den burgemeester, den secretaris had gecommeerd den boom te doen nedervellen; dat op dien weigering de boom toestond door de Pruisen was omverre gehakt; vrijheidshoed en vlag ter aarde lagen, enz. Ten slotte van de klagten deswegens, meldde de briefschrijver, dat er thans verordeningen getroffen worden om althans de vlag te herstellen, en wel boven op den dorpstoren.

Den 30sten. In het *Journal du Commerce d'Anvers* leest men:

Wij zullen ons niet in lange pogingen uitputten, om het belangrijke te doen zien van hetgeen in het Luxemburgsche dorp Strassen gebeurd is. Het enkele berigt daarvan is toereikende, om aan elken lezer van gezond verstand het zwaarwigtige der daadzaak te doen gevoelen. Het is eene vijandelijke aanranding in den vollen zin des woords. Bij de Grunenwalder-kwestie kon ten minste beweerd worden, zoo als dit door het Hoogsche kabinet gedaan is, dat het boerhalken in dat bosch een bloote maatregel van beheer was en dus als geene daad van vijandelijkheid kon worden aangemerkt. Maar hier is zoodanige verklaring niet mogelijk. Het gelt hier eene duidelijke daad van vijandelijkheid. Het is, als ware het, eene oorlogsverklaring, gedaan op de hoogmoedigste wijze voor het gouvernement, jegens hetwelk zij geschiedt. Pruisen en de geheele Duitsche Bond zijn het, die de Belgische omwenteling in het aangezigt spuwen. Eene zoodanige aanranding zou altijd zwaarwigtig zijn, in welke omstandigheden zij ook geschieden moge, maar zij is voorzeker zeer betrekkelijk op een oogenblik wanneer over het koningrijk België diplomatisch staat beslist te worden, eene beslissing waaraan deze moeten nemen twee der vermogendste leden van eenen Bond, die zich eene zoo hoonende demonstratie veroorloofd.

— Het Luiksche dagblad *L'Espoir* bevat het volgende:

»Men verzekert ons, dat de heer van Bommel, onze bisschop, door Zijne Majesteit Koning Leopold is uitgenoodigd geworden, zich in Brussel te vervoegen, om opheldering te geven over het verwijt, hetwelk het Pruisische gouvernement geheel bijzonder tot dien prelaat rigt, van verstandhouding met de geestelijkheid van dien staat te hebben, en haar tot ongehoorzaamheid jegens de bevelen van deszelfs gouvernement aan te zetten."

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 21 *April.*

De *Morning Post* van heden, na medegedeeld te hebben de belangrijke dokumenten, door den Hollandschen minister van buitenlandsche zaken aan de Staten-Generaal overgelegd, laat daarop het onderstaande volgen:

»Zij bewijzen den Koning van België dat Holland niet genegen is een jota van zijne regten af te staan, en dat, zoo de kwestie haar beslag krijgt, zulks op billijke gronden moet zijn. Hoedanig de uitslag der onderhandelingen, naar welke de Koning van Holland de zaak wederom verwezen heeft, zijn zal, kunnen wij niet vooruitzien. Dit alleen kunnen wij zeggen, dat wij de Hollandsch-Belgische kwestie als eene zaak van het hoogste gewigt beschouwen, en meer dan eenige andere geschikt om den vrede van Europa te storen. Zij draagt waarlijk zaden van gevaar in zich, en het is de pligt der groote mogendheden, óf om de zaak in haren tegenwoordigen toestand te laten, of, zoo zij eene interventie noodzakelijk achten, om België te dwingen toe te treden tot de 24 artikelen, die door hen reeds bekrachtigd zijn."

Ons komt het voor, dat de voornaamste waarborg voor Holland, om regt van Frankrijk en Engeland te verkrijgen, bestaat in de vrees voor oorlog. Onze regering zal zich hoogst afkeerig toonen van elken stap, die tot eenen oorlog in Europa leiden kan, en er bestaat geen twijfel of de Koning van België zou aanstonds het voorgestelde traktaat aannemen, indien hij ernstiglijk daartoe door de Fransche en Engelsche regeringen uitgenoodigd werd. De hertogin van Kent is eene behendige en listige vrouw, en hoewel hare persoonlijke gevoelens haar mogten nopen om haren broeder in zijne eischen te ondersteunen, zullen echter de gevolgen van eenen oorlog ook voor haar een toereikend tegenwigt zijn. Deze beschouwing alleen zal ons gouvernement bewegen om zijne goedkeuring ook aan voorstellen tegen België te hechten.

DUITSCHLAND.

In de Courant van POSEN leest men het volgende:

Aan mijne Katholijke onderdanen in het Groothertogdom Posen. Met regtmatige afkeuring heb ik vernomen, dat kwaadgezinde personen onder u de meening trachten te verspreiden, als of ik het oogmerk voedde om u in de vrije uitoefening der Katholijke godsdienst en in de waarneming van hare geloofsleer te verhinderen en te beperken. Alhoewel ik durf onderstellen, dat zoodanige straf bare pogingen geenen ingang bij u zullen vinden, omdat deze logenachtigen inblazingen door de dagelijksche ondervinding toereikend worden wederlegd, heb ik toch, ten einde alle twijfel aan mijne landvaderlijke gezindheid nopens deze aangelegenheid uit den weg te ruimen, noodig geacht, u bij deze kenbaar te maken, dat mijn ernstige wil daarheen streeft om u, even als tot dus verre, zoo ook in het vervolg, krachtens het patent van bezitneming dd. 15 Mei 1815, in uwe godsdienstoefening te beschermen en mitsdien niet te gedoogen, dat de bij mijne landswetten bevolen geloofs- en gewetensvrijheid, in eenig opzigt van de kerkelijke leer, hoegenaamd, gestoord of verhinderd worde. Mijne ijverigste pogingen strekken om de door uwe voorvaderen bezeten en uitgeoefende geloofs- en gewetensvrijheid ook voor u te bewaren; daarentegen zal de strengheid van de door God aan mij als heer des lands verleende volkomenheid van magt dengenen treffen, die het wagt deze toestand te veranderen, u door onware voorstellingen in uwe vertrouwen op het woord uws konings te doen wankelen en de liefde en eendragt te storen, waarin de verschillende christelijke godsdienst-belijders in mijne landen tot op den huidigen stond tot mijne vreugde nevens elkander hebben geleefd. Gaat derhalve voort in uwe kerken uwe godsdienst uit te oefenen en bidt God met mij, dat de Almagtige alle verderfelijke zaad van wantrouwen en tweedragt uitroeije, hetwelk boosaardige bedoelingen of kwalijk begrepen en in dwaling verkeerende ijver pogen mogten onder u te verspreiden.

BERLIJN, 12 *April* 1838.

(*Get.*) FREDERIK WILLEM.

ADVERTISSEMENTEN.

Aanstaande Zaturdag den 23sten dezer, des morgens ten *zes* ure, zal de gewone *Exercitie* met de Brandspuiten plaats vinden.

Paramaribo, den 19 Junij 1838.

De Opperbrandmeester,
H. G. ROUX.

TRANSPORTEN.

(18594) Den 5den Junij 1838. J. P. TAFARES, aan F. W. WERLÉ, van de Huizen en Erven, het een gelegen op de hoek van de *Watermolen*- en *Keizer Straten*, bekend onder O. W. La. B. No. 12 en thans onder La. A No. 211, en het ander aan de *Keizer Straat*, bekend onder O. W. La. B. No. 111 en thans onder La. A. No. 161.

Den 11den. G. C. VOLKERS, in kwaliteit als Vader en Voogd over zijne minderjarige Dochter A. C. VOLKERS, aan F. A. C. DOMPIG, van een stuk Land, uitmakende de helfte van den Houtgrond *l'Esperance*, gelegen aan de *Para Kreek*, der linkerband in het opvaren, tusschen de Houtgronden *l'Esperance* en *Waterling*.

Den 12den. J. W. FUCHS qq., den uitlandigen F. F. J. BOTHE nom uxoris, aan A. VAN GELDER Hz., van het Huis en Erf aan de *Waterkant*, bekend onder O. W. La. C. No. 118 en thans onder La. C. No. 4.

Idem. L. A. DE MESQUITA qq., den uitlandigen J. J. DE MESQUITA, aan JOHN WILKENS en Echtgenoote S. H. WILKENS geb. VAN THOLL, van de bloote Grond van de Plantaadje *Uit en t'Huis*, gelegen aan de rivier *Suriname*, bekend op de generale Schetskaart onder No. 7 en 8.

Idem. S. F. FLU, Vendumeester, aan zichzelven, van het Huis en Erf, aan de *Rust en Vrede*- en *Weide Straten*, bekend onder O. W. La. D. No. 243 en thans onder La. D. No. 99; aangekomen hebbende nu wijle MIETJE VAN DER ASSEN.

Den 15den. J. F. FAVEREIJ en S. F. FLU qq., den uitlandigen E. G. VELDWIJK, aan J. C. DOERRLEBEN qq., J. C. PUTSCHER, van het Huis en Erf, op de hoek van de *Keizer*- en *Rust en Vrede Straten*, bekend onder O. W. La. D. No. 212 en thans onder La. D. No. 33.

Den 16den. De Weduwe BURNS geb. PIETERSON, aan J. M. van HANSSEN, van het Huis en Erf, aan de *Saramacca Straat*, bekend onder O. W. La. D. No. 542*a*. en thans onder La. E. No. 24.

Den 19den. M. C. SCHRöDER, aan J. J. MAES, van het Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrug*- en *Hoogen Straten*, bekend onder O. W. La. B. No. 457*b*. en thans onder La. E. No. 233.

Idem. Pn. KUVEL prive qq., den uitlandigen V. KUVEL, aan H. J. POSNANKI gebore CONTENT, voor den uitlandigen A. J. POSNANKI, van de Huizen en Erven en verdere daarop staande Gebouwen, aan de *Waterkant*, bekend onder O. W. La. A. No. 75*a*. en 75*b*. en thans onder La. A. No. 172 en 173.

Idem. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan JOSHUA LYON, van *de helfte* in de Plantaadjen *Susanna's daal*, gelegen aan de rivier *Suriname*, en *Philipsdaal*, gelegen aan de *Tapoeripa Kreek*; aangekomen hebbende nu wijlen THOMAS KEEN.

Idem. Dezelve, aan denzelven, van de Plantaadje *Clevia* of *oud Clevia*, gelegen aan de rivier *Suriname*, regterhand in het opvaren; aangekomen hebbende nu wijlen THOMAS KEEN.

Idem. Dezelve, aan J. H. REIJEG, van de Plantaadje *Fridericisgift*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, aangekomen hebbende de Wed. W. W. BREEDSNIJDER RAVEN.

Idem. Dezelve, aan S. A. SAMUELS, van de Plantaadje *Maratapitje*, gelegen aan de *Boomskreek*; aangekomen hebbende nu wijlen J. B. L. TEN BEHM WENTHOLT.

Idem. H. KLANT qq. P. J. N. VEREUL en A. C. BENELLE VEREUL, aan G. C. B. WEISSENBRUCH qq. J. J. GODEFROIJ, van 1/4 gedeelte in de Plantaadje *Ephrata en Lemmerskamp*, gelegen in de divisie *boven Cottica*, linkerhand in het opvaren.

Paramaribo den 19 Junij 1838.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,

A. VAN MEERTEN.

(24718) Wordt bij publicke *inschrijving* aan de meestbiedende, te koop aangeboden, (mits goedgekeurd) van de Plantaadje *Klein Alderad*:

27 ▭ Balen Schoone KATOEN.

De *Inschrijving-billetten* zullen aangenomen worden tot Zaturdag den 23 dezer des ochtends ten *negen* uren, ten Kantore der Heeren Gezworen Klerken, wanneer dezelven aldaar zullen worden geopend.

De Katoen ligt in 's LANDS-WAAG, en aldaar te bezigtigen

Paramaribo den 20 Junij 1838.

GT. JACOBS qq.

(23662) *** Op voldoende zekerheid en gewone rente, de Somma van *DRIE à VIJF DUIZEND GULDEN*, te bekomen bij

J. ZAAL qq.

Paramaribo den 19 Junij 1838.

(23671) *** Heden morgen beviel zeer voorspoedig van eene *DOCHTER*, WILHELMINA HENRIETTA VON NUIJS, Echtgenoot van

C. KAERSENHOUT.

Paramaribo den 20 Junij 1838.

Strekkende deze tot algemeene en bijzondere mededeeling aan vrienden en bekenden.

VENDU

(23469) *HEDEN MIDDAG*, in plaats van gisteren, ten Huize van den WelEd. Heer W. H. LANS.

Paramaribo den 21 Junij 1838.

Te Huur:

De BUITENGROND *ABIGAëLSLUST* gelegen aan het verlengde pad van *Wanika*, den ondergeteekenden in eigendom aankomende; — adres bij Mejufvrouw L. POHL. (24721)

Paramaribo den 21 Junij 1838.

S. F. POHL.

(24722) De ondergeteekende geeft hierbij deze kennis aan de Ingezetenen, dat van *HEDEN* af, de VETTEWAREERS en GROCERMANS-winkel, op den naam van J. [illegible] HEEREMANS, zal gecontinueerd worden.

Paramaribo den 20 Junij 1838.

J. SCHEEN.

Mengelwerk.

MARIA THERESIA EN DE KLEINE SOLDAAT.

»Eert uwen vader en uwe moeder, en het zal u wèl gaan op aarde!" De waarheid dezer Goddelijke belofte heeft de wakkere Vukassovich, tot zijn geluk en tot aanmoedigende leer voor anderen, aan zichzelven ondervonden.

Keizerin Maria Theresia was eene ware moeder voor haar volk. Geene inrigting van weldadigheid of wetenschap ontsnapte haar steeds wakende, liefderijke zorg. Zoo bezocht zij, onder anderen, meer dan eenmaal in het jaar, de Militaire Akademie te *Weenen*, waarin grootendeels zonen van arme en verdienstelijke Officieren op Keizerlijke kosten voor den krijgstand opgevoed en daartoe op eene voorbeeldige wijze gevormd en onderwezen werden. Met teedere deelneming deed zij steeds onderzoek naar den toestand dezer inrigting, naar de betrekkingen der kweekelingen; en naar derzelver gedrag. »Wie van mijne lieve zonen," vroeg zij eens weder aan den waardigen bestuurder der Akademie, »gedraagt zich »wel het best?" — »Uwe Majesteit," antwoordde deze, »zij zijn allen goed, allen uwe gesaligde zorgen waardig; maar de jonge Vukassovich is de beste van allen." Zoo prees de bestuurder, zoo prezen alle leermeesters den wakkeren jongeling.

»Niet de eerste maal is het, dat ik den lof van dezen jongman hoor," ging de edele Vorstin voort, en zag daarbij den *Dalmatiër*, die eerbiedig en blozend voor haar stond, met vriendelijke blikken aan. »Ik zou wel eens willen zien, of hij ook goed schermen kan; laat hem de floret eens opnemen."

Zoo onkrijgshaftig en bedeesd als de jongeling te voren voor de Keizerin gestaan had, zoo ernstig was zijn gezigt, zoo vurig zijne schitterende oogen, zoo fier en vast zijne houding, toen hij zich tot den strijd bereid had. Hij was van de overwinning zeker, en al zijne medescholieren, hoe foreesch en vaardig ook, lieten weldra, door zijne kracht en behendigheid bedwongen, na eenige vruchtelooze pogingen, hunne schermdegens zinken.

De goede Keizerin had aan de vlugheid en schoone houding van den jongeling een zigtbaar welbehagen. »Kom hier, kleine soldaat," zeide zij, terwijl zij hem 12 dukaten in de hand drukte, »daar hebt gij eene gratia-gage; verschaf u daarmede, na een zoo heet gevecht, het een of ander vermaak."

De knaap viel voor de goede Vorstin op de knie; maar zij gebood hem op te staan, en reikte hem de hand ter zoenen.

Na verloop eener week toonde de Keizerin andermaal bij het gesticht aan. Zij deed zich den jongen Vukassovich wederom voorstellen, en vroeg, welk vergenoegen hij zich met het hem gegeven geld verschaft had. Op deze vraag werd hij verlegen, en het antwoord bleef hem in de keel steken.

»Hebt gij het geld misschien verspeeld, of waaraan anders is het besteed geworden?" zei de Vorstin snel en met min of meer verdonkerden blik. — »Ik heb het aan mijnen armen vader gezonden," hernam de jongeling bescheiden. — »Wie is uw vader?" — »Hij was Luitenant in uwer Majesteits dienst, heeft zijn afscheid genomen, en leeft, zonder pensioen, hooget kommerlijn in *Dalmatië*, aan het liefderijke oogmerk, waarmede mij deze genadige gift verleend werd, niet beter te kunnen voldoen, en van uwer Majesteits goedheid geen gepaster gebruik te kunnen maken, dan daardoor mijn onderstreuning van mijnen vader te vermeerderen; want dit was het grootste vermaak, dat ik mij daarmede verschaffen kon."

»Gij zijt een beste jongen," zei de Keizerin met aandoening. »Men brenge pen, papier en inkt; en gij, ga zitten en schrijf!"

Met een kloppend hart deed de jonge Vukassovich, wat de Keizerin hem bevolen had. Toen hij gezeten was, dicteerde zij:

»Liefste Vader! Den brief, dien ik u thans schrijve, dicteert mij de Keizerin. Mijne vlijt, mijn gedrag, en voorál mijne kinderlijke liefde en dankbaarheid jegens u, mijn vader, hebben de Landsvorstin zoo wèl bevallen, dat gij van dit oogenblik af een jaarlijksch pensioen van 500 florijnen bekomen zult, en ik zoo even weder een geschenk van 24 dukaten ontvang."

Men verbeelde zich de blijdschap van den goeden Vukassovich! Het schrift van denzen vreugdebrief was wel het minst vaste en het slechtste, dat hij in zijn geheele leven geschreven had; ook was het papier nat van zijne tranen.

Op deze wijs ontving dankbaarheid en kinderlijke liefde haar loon; maar nog veel grooter was het loon, hetwelk de toekomst bragt. Vukassovich trad, bij het verlaten der Akademie, als Officier in de armee, steeg van rang tot rang, en deed in onderscheidene veldtogten, welke onder de regering van Maria Theresia en derzelver opvolgers gevoerd werden, de gewigtigste diensten. Hij bragt het tot den rang van Luitenant-Veldmaarschalk, eene der hoogste waardigheden in de *Oostenrijksche* krijgsdienst.

Groot is de macht, welke op goede daden zonen rust.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.